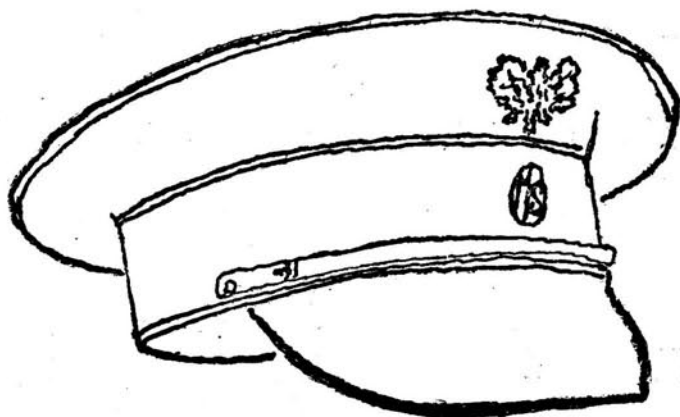

Tabl. nr 8

Wielkość naturalna.

Tabl. Nr. 9.

82.

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 30 grudnia 1935 r.

w sprawie wypowiedzenia układu między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego).

Podaje się do wiadomości, że Rząd Polski zgodnie z postanowieniem art. 5 ust. 2 układu między Rzeczpospolitą Polską a Wolnym Miastem Gdańskiem celem uchylenia dwukrotnego opodatkowania w zakresie opłat stemplowych od weksli (podatku wekslowego), podpisanego w Gdańsku dnia 29 maja 1929 r. (Dz. U. R. P. z r. 1933, Nr. 53, poz. 409), wypowiedział powyższy układ w dniu 28 czerwca 1935 r.

Minister Skarbu: *E. Kwiatkowski*

83.

**OBWIESZCZENIE
MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU**

z dnia 23 stycznia 1936 r.

o ogłoszeniu jednolitego tekstu ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym.

Na podstawie art. 2 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. (Dz. U. R. P.

Nr. 3, poz. 17) ogłaszam w brzmieniu obowiązującym od dnia 15 stycznia 1936 r. jednolity tekst ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 306) z uwzględnieniem zmian i uzupełnień, wprowadzonych dekretem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 stycznia 1936 r. o zmianie ustawy z dnia 18 marca 1932 r. w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym (Dz. U. R. P. z 1936 r. Nr. 3, poz. 17), z zastosowaniem kolejnej numeracji artykułów.

Minister Przemysłu i Handlu: *Roman Górecki*

Załącznik do obwieszczenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 23 stycznia 1936 r. (poz. 83).

U S T A W A

z dnia 18 marca 1932 r.

w sprawie regulowania stosunków w przemyśle naftowym.

Art. 1.

(1) W celu regulowania wydobycia i przerobu oleju skalnego (ropy naftowej) i gazu ziemnego, obrotu temi surowcami i produktami naftowymi, t. j. produktami, uzyskiwanymi z tych surowców, Ministrowi Przemysłu i Handlu przysługuje prawo do wydawania rozporządzeń i zarządzeń w zakresie:

a) wydawania, w razie uzasadnionej potrzeby, zakazów przywozu i wywozu oleju skalnego oraz zakazów przywozu produktów naftowych;

b) podwyższania i zniżania stawek celnych oraz zwalniania od ceł wymienionych wyżej surowców i produktów — w porozumieniu z Ministrem Skarbu;

c) scentralizowania w jednolitej organizacji całkowitego obrotu zagranicznego tak olejem skalnym, jako też produktami naftowymi;

d) regulowania cen oleju skalnego po wysłuchaniu zainteresowanych grup w drodze ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu arbitrażu; przepis ten nie dotyczy ropy bruttowej, zakupionej przez Państwową Fabrykę Olejów Mineralnych „Polmin” na podstawie ustawy z dnia 1 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 387), która to ustawa zachowuje nadal swą moc prawną;

e) regulowania obrotu olejem skalnym w drodze zorganizowania producentów-rafinerów i rafinerów czystych z jednej strony, a producentów czystych oleju skalnego z drugiej, na zasadzie równorzędności obu tych grup, z zastrzeżeniem na wypadek powstania między niemi różnic arbitrażu, ustalonego przez Ministra Przemysłu i Handlu; przepis ten nie dotyczy ropy bruttowej, zakupionej przez Państwową Fabrykę Olejów Mineralnych „Polmin” na podstawie wymienionej w punkcie d) ustawy z dnia 1 maja 1923 r.;

f) ustalania — po wysłuchaniu zainteresowanych grup — przydziału kontyngentów oleju skalnego dla poszczególnych zakładów przeróbczych, przy uwzględnieniu ich zdolności przeróbczej, oraz przy szczególnem uwzględnieniu przedsiębiorstw, posiadających własną produkcję oleju skalnego, wreszcie specjalnych warunków, będących w ruchu zakładów przeróbczych, należących do przedsiębiorstw mniejszych; przydzielone kontyngenty nie mogą być przenoszone na inne przedsiębiorstwa, ani też organizacje, z wyjątkiem kontyngentów, nieprzekraczających dla jednego przedsiębiorstwa 1.000 tonn rocznie, które z przyczyn uzasadnionych wolno będzie przenosić na inne przedsiębiorstwa lub organizacje za każdorazowem zezwoleniem Ministra Przemysłu i Handlu, jednakowoż na okres nie dłuższy od lat 4, a po upływie tego terminu i te kontyngenty nie będą mogły być przenoszone; ropa bruttowa uważana jest za produkcję własną „Polminu”;

g) ustalania globalnych kontyngentów produktów naftowych, przeznaczonych tak do zbycia na rynku wewnętrznym, jak i zagranicznym, i podziału tych kontyngentów pomiędzy poszczególne przedsiębiorstwa; te z przedsiębiorstw mniejszych, które wytwarzają rocznie do 4.000 tonn produktów naftowych, a których zakłady, według uznania Ministra Przemysłu i Handlu, nie są w możności wytwarzać produktów odpowiadających wymaganiom rynków zagranicznych, będą mogły zwalniać się od eksportu przez uiszczanie opłat wyrównawczych od ilości produktów sprzedanych w kraju ponad przyznany im kontyngent wewnętrzny; opłaty te określa Minister Przemysłu i Handlu w wysokości nieprzekraczającej różnicy między ceną krajową a eksportową danego produktu; uzyskane z opłat powyższych sumy mogą być przeznaczane przez Ministra Przemysłu i Handlu na rzecz popierania wiertnictwa naftowego lub rozdzielane pomiędzy przedsiębiorstwa, niekorzystające z powyższych zwolnień, w stosunku do ilości, o jakie ich kontyngent wewnętrzny uległ zmniejszeniu wskutek tych zwolnień;

h) ustalenia norm karnych za przekraczanie przyznanych poszczególnym zakładom kontyngentów sprzedaży produktów naftowych na rynek wewnętrzny w granicach do wysokości ceny krajowej danych produktów; przepis ten nie narusza ważności przepisu punktu g) niniejszego artykułu, dotyczącego zwalniania się od eksportu; fundusze, płynące z tych kar, Minister Przemysłu i Handlu przeznaczy na poparcie wiertnictwa naftowego;

i) tworzenia zapasów tak oleju skalnego, jak i produktów naftowych w równym stosunku do przyznawanych kontyngentów przeróbczych ropy, przy uznawaniu tych zapasów za równoważnik eksportu;

j) tworzenia i rozwiązywania przymusowych organizacji przemysłu naftowego, obejmujących bądź jego całość, bądź poszczególne działy, przy czem winny być do tych organizacji zastosowane wyłuszczone powyżej zasady; organizacja zaś przymusowa obrotu zagranicznego winna być utworzona najdalej w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, gdyby do tego terminu nie powstała tego rodzaju jednolita organizacja dobrowolna, odpowiadająca zasadzie, zawartej w punkcie c) niniejszego artykułu; statuty organizacji przymusowych wydaje lub zatwierdza Minister Przemysłu i Handlu; statuty mogą nadawać tym organizacjom osobowość prawną i przewidywać powoływanie stałych sądów polubownych, jako właściwych do rozstrzygania wszystkich lub niektórych spraw spornych, wynikających z działalności tych organizacji;

k) racjonalizacji przeróbki oleju skalnego — na wniosek właściwej organizacji przemysłu naftowego, powołanej na podstawie pkt. j);

l) regulowania — po wysłuchaniu organizacji przemysłu naftowego — cen produktów naftowych na rynku wewnętrznym; w celu równomiernego rozłożenia skutków stąd płynących między wszystkie przedsiębiorstwa przeróbcze może być wprowadzone wspólne rozliczenie utargu.

m) zapobiegania marnotrawstwu naturalnych zasobów surowca naftowego, na wypadek odkrycia nowego złoża oleju skalnego lub gazu ziemnego i uzyskania nadmiernej produkcji, przez zabezpieczenie racjonalnego zużycia możliwie całej produkcji oraz przez odpowiednie dostosowanie planu gospodarczego;

n) badań i kontroli wytwórczości, obrotów i zapasów tak surowców naftowych, jak i produktów, z nich uzyskiwanych;

o) dysponowania funduszami, powstałymi na zasadzie przepisów niniejszej ustawy, a przeznaczonymi na popieranie wiertnictwa naftowego; w tym celu Minister Przemysłu i Handlu może utworzyć Fundusz Popierania Wiertnictwa Naftowego i nadać temu funduszowi charakter osoby prawnej.

(2) O zaliczeniu przedsiębiorstw do kategorii przedsiębiorstw mniejszych w rozumieniu ust. 1) pkt. f) i g) orzeka Minister Przemysłu i Handlu.

Art. 2.

Rozporządzenia i zarządzenia, regulujące obrót innymi płynnymi materiałami napędowymi, niż obje-

te art. 1, a w szczególności mieszankami spirytusowymi, wydawane będą w porozumieniu z Ministrami Skarbu i Rolnictwa.

Art. 3.

(1) Zarządy przedsiębiorstw naftowych produkcyjnych, przeróbczych i handlowych, oraz przedsiębiorstw handlujących innymi płynnymi materiałami napędowymi, są obowiązane na żądanie Ministra Przemysłu i Handlu do przedstawiania wszelkich ksiąg, rachunków i korespondencji, do udzielania wiadomości i okazywania urzędzeń zakładowych i planów, odnoszących się do produkcji, przerobu, przechowywania, zbytu i dostawy surowca i produktów tak pod względem ilościowym, jak i jakościowym, jak również odnoszących się do zastosowanych metod przemysłowych, ponoszonych kosztów własnych i uzyskiwanych cen.

(2) Co do stanu interesów badanych przedsiębiorstw oraz co do wszelkich wogóle faktów, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa, winna być zachowana ścisła poufność; dane te mogą być o tyle tylko ujawniane, o ile z natury rzeczy będzie to niezbędne przy tworzeniu organizacji, wymienionych w art. 1 pod punktem j).

(3) Informacje, otrzymane przy przeprowadzaniu badań i kontroli, nie mogą być w żadnym razie użyte dla celów podatkowych.

Art. 4.

Koszty, połączone z zastosowaniem punktów j) oraz n) art. 1 niniejszej ustawy, może Minister Przemysłu i Handlu nałożyć na przedsiębiorstwa lub ich organizacje.

Art. 5.

(1) Winny naruszenia postanowień art. 3 niniejszej ustawy oraz rozporządzeń i zarządzeń, wyda-

nych na jej podstawie, podlega karze grzywny do 3.000 zł lub karze aresztu do 3 miesięcy albo obu karom łącznie.

(2) Kary wymierza Wyższy Urząd Górniczy, a jeżeli naruszenie nastąpiło w zakresie obowiązków, ciężących na zakładach handlowych, władze administracji ogólnej I instancji.

(3) Grzywny przeznaczają się na popieranie wiertnictwa naftowego.

Art. 6.

Wszystkie należności, określone przez Ministra Przemysłu i Handlu na podstawie ustawy niniejszej, będą ściągane w drodze administracyjnej.

Art. 7.

(1) Z chwilą wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc obowiązującą ustawa z dnia 10 kwietnia 1924 r. w przedmiocie zakazu wywozu ropy poza obszar celny Państwa (Dz. U. R. P. Nr. 41, poz. 435).

(2) Ustawa niniejsza nie narusza mocy prawnej ustawy z dnia 2 maja 1919 r. o wyłącznym upoważnieniu Państwa do zakładania rurociągów, służących do prowadzenia gazów ziemnych, regulowania produkcji i użytkowania jej (Dz. P. P. P. Nr. 39, poz. 292), oraz zmieniającego niektóre jej postanowienia rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 38, poz. 362).

Art. 8.

Wykonanie niniejszej ustawy porucza się Ministrowi Przemysłu i Handlu.

Art. 9.

Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.